

———— Nagy Koppány Zsolt

IRGALOM ATYJA, ELHAGYTÁL

1. RÉMÁLOM AZ ÖRÖKLÉTRŐL

A Nyugati téri aluljáróban
mész hátrafelé,
a Westend földalatti bejárata irányába.

Visszhangos, hűgyszagú folyosók,
a fény gyér a gyenge lámpák
hunyorogása ellenére, vagy éppen attól.

Kornyikáló hegedű a törött csempe
előtt, dallama hamis,
gyorsan elhaladsz előtte.

Aztán előlről: ismét elindulsz a Westend felé,
hűgyszagú folyosók, gyér fény, hegedű –
örökre ezt az utat fogod (be)járni.

2. MÉG NEM JÖTT VISSZA SENKI

Ha azzal áztatod magad, barátom,
hogy a halál után nem fáj semmi,
rossz hírem van.

Az agy nem ég el (*ha hamvasztatsz, haha*),
és el sem is rohad (*ha rohadásnak tervezel indulni*).
Viszont mindent lát és végigsikít. Végig sikít.

Csak még senki nem jött vissza, hogy
minderre figyelmeztessen bennünket.

Hát így készülj, kisköcsög.

DEMENCIA 2077

Jön a fiam,
beszél hozzám, sajnálkozik,
reagálok neki, ahogy elvárja,
nyálazok, felkenem a szaromat a falra,
összefüggéstelenül motyogok,
kiköpöm az ételt, megrángatom
az undok ápolónőt, aki válaszul belém csíp.
Panaszkodik a fiamnak,
az a bamba meg sajnálkozó arccal szégyenkezik.
Átlátok rajtuk.
Csak játszom velük.
Nem is sejtik, hogy Wonder Woman vagyok.
Hogy én vagyok – és voltam, mindig – a Wonder Woman.